

Abstrakt

Předmětem práce jsou české učebnice prvopočátečního čtení pro neslyšící žáky od konce 19. století až do současnosti. Pozornost je věnována také metodám výuky čtení, celá problematika je zasazena do širšího rámce metod a postupů ve vzdělávání neslyšících žáků.

V první části je pojednáno o metodách výuky čtení obecně a o zařazení těchto metod do výuky neslyšících žáků, druhá část se věnuje historii vyučování neslyšících, důraz je položen na výuku čtení, je nastíněna také souvislost výuky čtení s výukou správné artikulace a s výukou českého jazyka v tom kterém historickém období. V třetí části pak jsou popsány jednotlivé učebnice prvopočátečního čtení z formálního i obsahového hlediska a z hlediska použitých metod a učebních postupů.

V závěru práce jsou shrnuty obecné charakteristiky učebnic prvopočátečního čtení pro neslyšící, je zde nastíněna souvislost těchto učebnic s výukou českého jazyka neslyšících.